

ת"פ 49451/10/19 - מדינת ישראל נגד כמראן מלכאן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 49451-10-19 מדינת ישראל נ' מלכאן ואח'
לפני כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד מאיר לוברבאום - תביעות יום

המאשימה

נגד

כמראן מלכאן
ע"י ב"כ עו"ד טל פרי

הנאשם

הכרעת דין

(1) הנאשם הועמד לדין עם אחיו (הנאשם 2 בכתב האישום המקורי - להלן: "האח") בביצוע תקיפה תוך גרימת חבלה ממשית על-ידי שניים או יותר, עבירה לפי סעיף 382(א) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

(2) לאחר תחילת שמיעת העדויות, הודיעה המאשימה בפתח הדיון מיום 25.4.2022 כי היא חוזרת בה - בהסכמה - מהאישום נגד האח, זאת לפי הוראת סעיף 94(ב) בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי"). המשך שמיעת העדויות התייחס אך לנאשם 1 בלבד, הוא הנאשם שנותר בהליך.

(3) כמצוות הוראת סעיף 182 בחוק סדר הדין הפלילי, מודיע בזאת, כי לאחר שבחנתי את הראיות שהוצגו והתרשמתי מהעדויות, וכן לאחר שנתתי את דעתי לטענות הצדדים, מורה על זיכוי הנאשם מהעבירה המיוחסת לו, הכל כפי שיפורט להלן.

האישום והתשובה לו

(4) לפי כתב האישום בגרסתו המתוקנת בפעם השלישית (הוגש ביום 7.4.2021), בתאריך 4.2.2019 בשעה 12:40 לערך, בחנות השייכת לנאשם ושוכנת ברחוב יפו 51 בירושלים (להלן: "החנות"), הגיע האח למקום לאחר ששמע כי מר ארסן סעידוב (להלן: "המתלונן") תקף את הנאשם שהוא אחיו. המתלונן תקף את הנאשם

מספר דקות לפני הגעת האח למקום, באמצעות שרשרת ברזל וגרם לו לנפילות בראשו. כאשר המתלונן ברח מהמקום, הנאשם רדף אחריו מחוץ לחנות בעודו מחזיק בכיסא וזרק אותו לעבר המתלונן. כאשר השוטר ערן גורן (להלן: "השוטר גורן") עמד עם המתלונן וערך תחקור ראשוני על האירוע, תפס האח את המתלונן בידיו, בעוד הנאשם החל חובט במתלונן בראשו באמצעות ידיו. בעקבות זאת, נגרמה למתלונן שריטה אדומה באורך של כ-5 ס"מ בצווארו. במעשיהם המתוארים לעיל, כך לפי כתב האישום, תקפו הנאשם ואחיו את המתלונן בניגוד לדין וללא הסכמתו וגרמו לו לחבלה של ממש.

(5) בדיון מיום 7.4.2021 נמסרה תשובת הנאשם ואחיו לאישום נגדם. לפיה, המתלונן אכן תקף את הנאשם בחנות שלו באמצעות שרשרת ברזל. לנאשם נגרמה נפילות בראשו. הנאשם כופר כי תקף את המתלונן. האח טען כי הגיע לאירוע רק בסופו וכפר בכך כי תקף את המתלונן.

(6) כאמור, לאחר שכבר נשמעה עדות השוטר, הודיעה המאשימה ביום 25.4.2022 כי היא חוזרת בה בהסכמת האח מהאישום נגדו. לצד זאת, לא נתבקש תיקון כתב האישום עקב ההתפתחות האמורה.

ראיות הצדדים ותמצית עדויות עדיהם

(7) מטעם המאשימה העידו השוטר גורן והשוטרים יצחק בן-לולו, שי לוי, אלכס אלקין ויעקב זריהן (להלן בהתאמה: "השוטר בן-לולו", "השוטר לוי", "השוטר אלקין" ו-"השוטר זריהן"). כמו כן, מטעמה העיד המתלונן. בנוסף, מטעם המאשימה הוגשו 14 מוצגים כאשר העיקריים ביניהם:

- תקליטור ובו שלושה סרטונים (מא/3)
- תמונה של כיסא שרגלו שבורה (מא/5 ו-מא/14)
- תמונת שריטה בצווארו של המתלונן (מא/6)
- תקליטור ובו תמונות ביניהן התמונות המוזכרות לעיל וגם תמונות לפגיעה בראשו של הנאשם (מא/7)
- הודעת האח במשטרה, מיום 6.2.2019 בשעה 18:11 (מא/8)
- הודעת הנאשם במשטרה, מיום 4.2.2019 בשעה 16:11 (מא/10)
- הודעתו הראשונה של המתלונן במשטרה, מיום 4.2.2019 בשעה 15:46 (מא/12)
- הודעתו השנייה של המתלונן במשטרה, מיום 4.2.2019 בשעה 19:05 (מא/11)
- הודעתו השלישית של המתלונן במשטרה, מיום 6.2.2019 בשעה 19:25 (מא/13)

(8) מטעם ההגנה העיד הנאשם וכן הוגשו שלושה מוצגים כאשר העיקריים שבהם:

- מזכר דו"ח צפייה של השוטר זריהן מיום 6.2.2019 (נ/2)
- מספר תמונות של מצלמות אבטחה סמוך למקום האירוע (נ/3)

(9) עדות השוטר גורן: העד הוא שוטר ביחידת השיטור העירוני. ביום האירוע קיבל דיווח על אירוע ברחוב קינג גורג'. הוא ניגש למקום ומצא שם את המתלונן עם אנשים. תחילה החשד היה לאירוע חבלני לפיו חשוד החזיק

סכין, אך לאחר שפגש את המתלונן הוא שלל זאת. עם הגעתו הבין שהיה אירוע אלימות מוקדם. המתלונן מסר לו שהוא רוצה לגשת לאופניו החשמליים (להלן: "האופניים") מול חנות הנאשם מאחר ויש בהם כסף וכי הוא חושש כי זה ייגנב. המתלונן בליווי העד, יחס עם הנוכחים שהתגודדו סביבו וביניהם האח, ניגשו לקרבת החנות. כאשר הגיעו "לקדמת החנות איפה שהוא החנה את האופניים" לפתע יצא הנאשם והחל להכות אותו באגרופים כאשר האח (הנאשם 2) "אוחז בו. מה שנקרא זה מחזיק והוא מכה". אותה העת, האח לפת את המתלונן מאחור. העד שהיה לבד, הפריד בין הניצים והזמין תגבורת. לאחר שנרגעו הרוחות הוא בדק מצלמות וערך תחקור. העד בטוח בזיהוי הנאשם ואחיו שכן הם היו הדומיננטיים באירוע האלימות. הוא אישר כי בעבר התגורר באותו רחוב שבו התגורר הנאשם אך לא הייתה ביניהם כל אינטראקציה.

(10) עדות השוטר לוי: העד הא שוטר סיור. ביום האירוע קיבל דיווח והגיע לזירה בקטנוע לתגבור שוטר נוסף אשר נכח שם, הוא השוטר גורן. היו שם אנשים. בהתחלה העיד כי הפריד "בין שני מעורבים" אך בהמשך עדותו הסביר כי המעורבים היו כבר מורחקים זה מזה והוא שמר כי המצב יישאר כך. הוא צילם באמצעות מכשיר "הטבלט" שלו את תמונות הכיסא השבור (מא/5) והשריטה בצווארו של המתלונן (מא/6). העד לא ראה אירוע אלימות אלא סופר לו מה שאירע.

(11) עדות השוטר בן-לולו: העד הוא חוקר זירה טכנולוגית (זי"ט) שתפקידו בין היתר להוריד קבצי מדיה ממצלמות רלבנטיות לחקירה. במקרה לפנינו, העד הוציא את שלושת הסרטונים ממצלמות החנות (מא/1 ו- מא/3). כמו כן, ביום 13.4.2021 הוא רשם מזכר (מא/2) זאת בהתייחס לטענות ההגנה, לפיו אין ולא היו מצלמות של העירייה ברחוב יפו 51, וגם אם היו כאלה הרי התייעוד היה נשמר למספר ימים בודדים. לפי העד, מצלמות הרכבת אינן מצלמות מאחורי התחנה. בבואו לזירה הוא בדק אם יש מצלמות קרובות רלבנטיות ולא מצא. הוא בדק סרט של מצלמות תחנת הרכבת הקרובה ולא מצא בה דבר כי התחנה חסמה את הראיה.

(12) עדות השוטר אלקין: העד הוא שוטר חוקר שגבה את הודעת האח במשטרה (מא/8). עדות האח נגבתה תחת אזהרה ולפני ביצועה צפה העד בסרטונים וגם בדו"חות הפעולה של השוטרים. נכון למועד עדותו, העד אינו זוכר את פרטי האירוע והחקירה.

(13) עדות השוטר זריהן: העד הוא שוטר חוקר במשטרה מזה כחמש שנים. באמצעות העד הוגש מזכר שעניינו "ניסיון איתור מצלמות ועדים נוספים" מיום 30.5.2019 (מא/9) וגם הוא החוקר שגבה את הודעת הנאשם (מא/10). עוד באמצעות העד הוגשו מזכר מיום 4.2.2019 שעניינו "התנהגות החשוד (הכוונה למתלונן - ההוספה שלי מ.ח.י) בחקירה + הבאת אוכל לחשוד" (נ/1) וגם דו"ח צפייה מיום 6.2.2019 (נ/2). למיטב זכרונו של העד ממעמד החקירה של הנאשם, הוא היה נסער נוכח הסיטואציה שהיה בה. העד שמר על המתלונן בחדרו לאחר סיום חקירתו, סיפק לו מזון ומשתה אך האחרון טען כי מתעללים בו.

(14) עדות המתלונן: בפתח חקירתו הראשית ניתן היה להבין שהוא הועמד לדין בגין האירוע ונגזר דינו וכבר מתנהל ערעור על עונשו, ולכן הודיע כי לא ידבר על המקרה. בכל אופן, גם לאחר שהובהרה לו זכותו מפני הפללה עצמית, הוא העיד כי אינו זוכר את פרטי האירוע שהתרחש בצורה מהירה. נוכח תשובותיו הרזות ואף

משלא זיהה את חתימתו על הודעותיו במשטרה, שלושת הודעותיו הוגשו בהסכמת ההגנה. בהמשך, הוא העיד כי אינו זוכר שנפגע בראשו מכיסא, אינו זוכר את הנאשם, אינו זוכר כי תקף את הנאשם באמצעות שרשרת, ובכלל, אינו זוכר את האירוע לפרטיו. העד לא שלל כי התנצל בחקירה במשטרה והעיד גם כי לא נערך לו עימות עם מי מיתר המעורבים.

(15) עדות הנאשם: לפי עדותו, הוא בעל חנות בגדים ברחוב יפו מזה כ-40 שנה. ביום האירוע, עת עמד בפתח החנות בחוץ, הגיע המתלונן ושאל על החנות של אחיו (אח שלישי). המתלונן סיפר כי הפקיד בידי של אותו אח סך 500 ₪ ורוצה אותן בחזרה מהנאשם. האחרון אמר לו כי הם בעלי עסקים נפרדים ומסר לו את מספר הטלפון של החנות. כי אז אמר לו הנאשם "יה דפוק אתה צוחק עלי?" וביקש ממנו בצורה מאיימת להיכנס לחנות. הנאשם נכנס והמתלונן נכנס אחריו עם שרשרת. הוא תקף אותו והפיל אותו, ומתוך הגנה עצמית החזיק הנאשם כיסא. לאחר מכן המתלונן יצא והנאשם ניסה לרדוף אחריו עם הכיסא אך לא הספיק בשל בעיות הברכיים שלו. הנאשם זרק את הכיסא מבלי שיפגע במתלונן. לאחר מכן הגיעו כוחות הצלה. בהמשך, הגיע המתלונן והשוטר אל מול החנות. הנאשם מכחיש בתוקף כי נגע במתלונן וטוען כי אין זה הגיוני שיעשה זאת לאחר שהוא (המתלונן) כבר נתפס וגם מול עיני השוטר. אשר למצלמות, העיד הנאשם כי האזור מרושת מצלמות מתקופת הפיגועים. ביחס לשוטר גורן, קיימת היכרות כללית בהיותם שכנים בעבר.

תמצית טענות הצדדים בסיכומיהם

(16) המאשימה טוענת כי היא הוכיחה מעל לכל ספק סביר שהנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו ולכן יש להרשיעו. עדויות עדי המאשימה היו מהימנות. אשר לעדות השוטר גורן, הוא היה שכן של הנאשם. העד הסביר כיצד הבחין בנאשם עת תקף את המתלונן בקרבת החנות, ולכן הוא הזעיק תגבורת והורה לו להיכנס לחנות כדי להפריד ביניהם. העד היה בטוח בזיהוי והוא עד אובייקטיבי שאין לו אינטרס בהליך כך שניתן להתבסס על עדותו. אשר לעדות המתלונן, הוא לא שיתף פעולה אך הודעותיו במשטרה הוגשו לתיק. ביחס לנאשם, גרסתו בבית המשפט הייתה מתפתחת כך שאין להעדיפה על ראיות המאשימה.

(17) הנאשם טוען מנגד, כי יש לזכות אותו מהמיוחס לו בכתב האישום. במועד האירוע הגיע המתלונן לחנות שלו ודרש את מספר הטלפון של אחיו בטענה כי חייב לו כסף. הנאשם אמר למתלונן כי אינו מבין מה הוא רוצה וביקש ממנו לעזוב את החנות. המתלונן נכנס לחנות אחריו עם שרשרת ברזל עבה שמשמשת לקשירת אופניים תוך שהוא מאיים עליו ומניף אותה לעברו. הנאשם הרגיש שהמתלונן עומד להרוג אותו ונאבק בכל כוחו להגן על עצמו, בשארית כוחותיו הוא הצליח להבריחו ואף הצליח לקום על רגליו ולרוץ אחריו עם כיסא שהיה בחנות. הוא לא הצליח להגיע אליו ולתפוס אותו. הנאשם טוען להגנה עצמית ומכחיש כל כוונה לפגוע או לאיים על המתלונן. הנאשם טוען גם כי נגרם לו עינוי דין בשל כך שהמאשימה הפכה אותו מקורבן לנאשם וגם נוכח הימשכות ההליך הפלילי. אשר לעדות השוטר גורן, יש בה סתירות ומטרת העד הייתה להפיל את הנאשם על רקע היכרות קודמת ביניהם. בכל אופן, השוטר היה בטוח כי האח נטל חלק באירוע, דבר שהסתבר כי אינו נכון. בנוסף, קיים בתיק מחדל חקירה משמעותי בכך שלא נבדקו מצלמות ברחוב הראשי ושל עסקים סמוכים דבר שפגע בהגנה באופן ממשי.

(18) ובכן, באמתחת המאשימה עדות של השוטר גורן שהעיד בין היתר, כי הבחין באח אוחז בידיו של המתלונן כאשר הנאשם חובט בו באגרופים. עוד באמתחת המאשימה, שלושה סרטונים (שמסתיימים במספרים "18", "40" ו-"39"). משך כל סרטון כ-18 דקות. הסרטונים "18" ו-"40" מתעדים את האירוע מתוך החנות (להלן: "התיעוד הפנימי"), לעומת הסרטון "39" שמתעד אותו מעל הכניסה לחנות (להלן: "התיעוד החיצוני"). מדובר במצלמות של חנות הנאשם כאשר התיעוד נתפס יממה לאחר האירוע (מא/1, מא/3 וכן ראו דו"ח צפייה - נ/2). הנאשם העיד לפניי כי הוא מיוזמתו העמיד את חומר המצלמות למשטרה, והוא זה שקרא למשטרה אותו יום (ש' 17-15, ע' 120).

(19) לפי התיעוד החיצוני, במונה 12:37 עמד הנאשם מחוץ לחנות בעודו מחזיק כוס שתיה (ככל הנראה קפה) וסיגריה. בתוך כך, הגיע המתלונן רכוב על אופניים ועצר לידו. שניהם התפתח ביניהם דין ודברים לזמן קצר, וכי אז נכנס הנאשם לחנות בעוד המתלונן נוטל מאופניו שרשרת שחורה ונכנס אחריו לחנות. בשלב זה ניתן להבחין כי אירעה התרחשות בחנות שאף משכה את תשומת לבם של עוברי הרחוב. בשלב מסוים יוצא המתלונן מהחנות ומאחוריו הנאשם כשהוא מחזיק בכיסא. במונה 12:40 נצפה הנאשם שוב במצלמה כשהוא מחזיק את ראשו בידו. ניתן להבחין באנשים רבים שהתקהלו מסביב, לרבות חובשים. במונה 12:45 נצפים האופניים מול החנות. בפרק הזמן בין 12:45 ועד 12:48 ניתן להבחין כי בשלב מסוים הגיע המתלונן עם השוטר גורן וישב על הספסל מול החנות, עוד ניתן לצפות בנוכחות של אנשים רבים, כאשר הנאשם כל הזמן נע מאחורי הספסל (מצד גבו של המתלונן). ניתן לראות שהנאשם מדבר ובשלב מסוים הנוכחים מכניסים אותו אל תוך החנות.

(20) לפי התיעוד הפנימי, במונה 13:37 נכנס הנאשם ראשון לחנות. הניח את הצעיף שלו, הסיגריה והכוס. אחריו נכנס המתלונן כשהוא מחזיק שרשרת שחורה בידו. החל ריב בין השניים. בתוך כך, המתלונן נצפה דוחף את הנאשם (סוג של היאבקות), מפיל אותו ארצה ומרביץ לו באמצעות השרשרת לכיוון הראש/הפנים. הנאשם בעודו ישוב נטל כיסא. מיד לאחר מכן יצא אחרי המתלונן עם הכיסא.

(21) תחילה לסרטונים, לאחר צפייה בהם, זולת הריב בתוך החנות (בגינו הנאשם אינו מועמד לדין), אין בסרטונים אלה כל אינדיקציה לכך שהנאשם תקף את המתלונן בכל שלב שהוא. הדבר עולה גם מדו"ח הצפייה של השוטר זרית (נ/2). אותו דו"ח מציין ביחס לסרטונים המרכזיים שמתעדים את ההתרחשויות לאחר קרות האירוע בתוך החנות (סרטונים "18" ו-"39"), כי לא נצפו אירועים חריגים בהמשך הסרטונים זולת ההתגודדות מחוץ לחנות לאחר הריב בתוכה.

(22) אדרבא, התיעוד החיצוני מראה כי הנאשם שהה בפתח החנות שלו כשהוא, ככל הנראה, היה בשלוות נפש (הוא נצפה מחזיק סיגריה וכוס וצופה ברחוב ההומה אדם), ולפתע מגיע המתלונן שעוצר לפניו באופניו. ביניהם התפתח דין ודברים למשך זמן קצר, וכי אז נכנס הנאשם לחנות כאשר המתלונן עוקב אחריו מחזיק שרשרת, הם רבים, הנאשם נדחף ומופל ארצה והמתלונן צולף בו בשרשרת לכיוון ראשו/פניו.

(23) אשר לדין ודברים לפני הריב, כמעט ואין מחלוקת (כעולה מעדויות המתלונן והנאשם במשטרה), כי המתלונן רצה את אחי הנאשם (כאמור, אח שלישי שהוא בעל חנות ממנה רכש המתלונן חליפה ולשם כך הפקיד בידיו סך 500 ₪). מאחר וזו הייתה סגורה, כך לגישת המתלונן, הוא ביקש מהנאשם את מספר הטלפון של האח. הראשון מסר לו את מספר הטלפון הקווי ולא הנייד. הנאשם העיד לפניי "אני בטיפשותי לא נתתי לו את הטלפון של הנייד שלו, נתתי לו את הטלפון של החנות... לא יודע למה לא נתתי לו, חשבתי אולי הוא לא רוצה לתת את הטלפון שלו אני לא יודע..." (ש' 12-16, ע' 46). בכל אופן, תגובת הנאשם ככל הנראה הייתה למורת רוחו של המתלונן, דבר שהלהיט את הרוחות והביא לחילופי קללות או דברי גידופים בין השניים. כי אז הנאשם נכנס לחנות שלו והמתלונן נכנס אחריו עם השרשרת ביד.

(24) לא רק שהסרטונים אינם מצביעים על תקיפה של המתלונן על-ידי הנאשם מחוץ לחנות, אלא שגם הדבר לא עולה מעדות המתלונן עצמו, הן במשטרה הן לפניי, עדות אשר כשלעצמה מעוררת קושי, כפי שיובהר להלן.

(25) בעדותו לפניי, ניכר היה שהמתלונן אינו מעוניין להתייחס לאירוע, כל שכן, לפרטיו. לפי חלק נכבד מתשובותיו הוא ציין שאינו זוכר פרטים. בכל אופן, המתלונן העיד כי אינו זוכר את הנאשם ואינו זוכר כי זה זרק עליו כיסא (ש' 6-17, ע' 36). הודעותיו במשטרה הוגשו בהסכמה לפי סעיף 10א' בפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

(26) בהודעתו הראשונה במשטרה, הוא תיאר כי לאחר שיצא מהחנות ורדפו אחריו אנשים, מצא אותו שוטר שביקש ממנו לחזור למקום "ואז התנפלו עלי חמישה אנשים השניים של החנות עוד אחד עם חולצה לבנה ועוד שניים שתפסו אותי קודם שאמרו שהם שוטרים, זהו ואז ישבתי בצד זהו" (ש' 21-22); בהמשך הודעתו הוא מסר: "...ואז הגעתי איתו חזרה למקום ואז המוכר מהחנות פתאום בא אלי עם עוד 4 אנשים ואני זוכר רק שקיבלתי מכות וזה כאשר השוטר היה לידי" (ש' 56-57); כאשר נשאל על-ידי החוקר לעניין החבלה בצווארו כיצד נגרמה, הוא השיב: "לא זוכר, כשחזרתי לחנות עם השוטר תקפו אותי לא יודע איך זה נגרם אני רק ניסיתי להתגונן" (ש' 85). בהודעתו השלישית במשטרה מסר המתלונן: "...בא שוטר השוטר ביקש ממני להתלוות אליו לחנות בחנות, ואז החלו לתקוף אותי מס' אנשים ליד השוטר אחרי שהשוטר הצליח להפריד את כל הבלגאן הוא הושיב אותי בצד לקח עדויות והגעתי לתחנת משטרה" (ש' 12-13).

(27) למעשה, גם מתיאוריו במשטרה אין עדות לכך שהנאשם הוא זה שחבט בו בידיו בעוד הוא אחוז על-ידי אחי של הנאשם, או לפי תיאור כתב האישום: "כאשר השוטר ערן גורן...עמד עם המתלונן וערך תחקור ראשוני של האירוע, תפס נאשם 2 (קרי: "האח" - ההוספה שלי מ.ח.) את המתלונן בידיו, בעוד הנאשם 1 החל חובט במתלונן בראשו באמצעות ידיו" (סעיף 4). במילים אחרות, גם מנגנון התקיפה הנטען (לפיתה מאחור ואגרופנים מלפנים) אין לו עוגן בתיאור המתלונן.

(28) בנוסף, ביחס לאופן תחילת האירוע, גרסת המתלונן מעוררת קושי ראייתי ממשי בכל הנוגע לשאלה מדוע החזיק שרשרת עת נכנס לחנות, קושי שמטיל ספק במהימנות גרסתו ככל שהיא מייחסת אשמה לנאשם, ובמה הדברים אמורים. בחקירתו הראשונה מסר המתלונן כי לאחר דין ודברים שהיו בינו לבין הנאשם בפתח החנות

"...אז הוא דיבר אלי לא יפה בא כנס לחנות וכאלה, אז לקחתי את השרשרת של האופניים במטרה לאיים עליו..." (ש' 15-16); בהמשך מסר: "...אז אמרתי לו 'מה אתה עושה ממני צחוק? תתקשר לבן אדם לנייד החנות סגורה' הוא אמר לי 'זה מה יש לא טוב לך, לך מפה' ואחרי זה לקחתי את השרשרת רק כדי להפחיד אותו לא התכוונתי לתקוף" (ש' 38-40). ברם, יומיים לאחר מכן, נראה שהמתלון ביקש לעדן (בלשון המעטה) את הסברו ביחס להימצאות השרשרת בידו ומסר במשטרה: "הוא הזמין אותי לחנות לריב אתו אני לקחתי שרשרת מהאופניים שהיו לי מחוץ לחנות פחדתי שהוא לא יעשה לי משהו הוא הרבה יותר גדול ממני לקחתי אותה להגנה עצמית..." (ש' 7-9; ראו גם ש' 40) (ההדגשות בקו תחתון אינן במקור). קושי ראייתי זה נזקף לזכות הנאשם שחזר בעדותו לפניי והדגיש מספר פעמים כי הוא המותקף ולא התוקף.

(29) בכל אופן, נראה כי המתלון היה ער לבעייתיות למכלול התנהגותו כלפי הנאשם ביום האירוע, והדבר בא לידי ביטוי בשלל דברים פזורים בהודעותיו: כך למשל, בהודעתו הראשונה: "כל האירוע הזה בגלל אי הבנה גדולה הוא לא הבין מה הסיטואציה" (ש' 25); "אני יודע זה חבלה אני גרמתי אני מצטער" (ש' 65); "אני רוצה להגיד שאני מבקש סליחה ממנו, אני רוצה להגיד גם לו את זה, זה היה טעות אני לא יודע איך הגעתי למצב הזה גם לא אכפת לי מהכסף" (ש' 79-80). בהודעתו השנייה הוא הביע את צערו על החבלה שנגרמה לנאשם (ש' 21), ובהודעתו השלישית הוא מסר: "אני מצטער על התגלגלות האירוע הכול קרה מהר" (ש' 54). בעדותו לפניי הוא שלל כי ביקש להתנצל (ש' 13-17, ע' 41).

(30) יוצא אם כן, כי הן לפי הסרטונים הן לפי גרסת המתלון, אין הוכחה לכך שהנאשם תקף את המתלון לפי התיאור שבכתב האישום.

(31) אשר לעדות השוטר גורן, לאחר ששמעתי את עדותו מצד אחד, צפיתי בסרטונים מצד שני, ושמעתי את עדויות המתלון והנאשם מצד שלישי, אין בידי לקבוע כי עדותו יש בה לבסס הרשעה.

(32) אמנם אין זה מופרך שהמתלון הותקף, בנוכחות השוטר גורן, אך זאת על-ידי אנשים אחרים זולת הנאשם. כעולה מהעדויות ומהסרטונים הייתה התגודדות ליד החנות מאחר וסברו שהוא "מחבל" (השוטר גורן תיאר זאת כחשד לאירוע פח"ע - ש' 6, ע' 30). השוטר גם העיד כי הייתה התגודדות סביב המתלון עוד כשפגש אותו לראשונה כשהיה מרוחק מהחנות בכ-150-200 מ"ר (ש' 5-13, ע' 31; ש' 8, ע' 33). לפי תיאורו: "החשוד ברח מהמקום, תוך שאחרים דלקו אחריו ונתפס במלך גורג פינת בן הלל" (ש' 26-27, ע' 34). השוטר אף העיד כי מנקודת המפגש האמורה ועד החנות, ליוו אותו ואת המתלון עוד אנשים (ש' 16-17, ע' 31) ביניהם האח (ש' 26, ע' 33). השוטר היה בטוח בזיהוי שלו לאח (הגוף, הקול והקרחת - ש' 31, ע' 35), הוא אף בטוח שהוא נכח בזירה ב-100% (ש' 1, ע' 48); וכן ביחס לנאשם שמכיר אותו ממגורים באותו רחוב (ש' 1, ע' 36).

(33) להתרשמותי ממכלול התמונה המצטיירת, סביר ביותר שהשוטר טעה בזיהוי גם ביחס לנאשם, בדיוק כפי שאירע ביחס לאח, דבר שהביא את המאשימה בסופו של יום לעתור לביטול האישום נגד האח. לצד זאת, לא שוכנעתי כי השוטר פעל ממניע פסול כפי שגורסת ההגנה. אנמק.

(34) השוטר גורן העיד לפני כי שעה שליווה את המתלונן לאופניים שלו, בהגיעם "לקדמת החנות" (ש' 17, ע' 31), או כלשונו בהמשך: "הגענו לאזור החנות איפה שהוא העמיד את האופניים שזה מאחורי התחנת רכבת הקלה יפו מרכז" (ש' 30-32, ע' 31), לפתע יצא הנאשם מהחנות ופרק את זעמו באגרופים למתלונן כאשר האח "אוחז בו. מה שנקרא זה מחזיק והוא מכה" (ש' 2-4, ע' 32). העד הדגים כי האח לפת את המתלונן בתנועת חיבוק מאחור והנאשם נתן לו אגרופים מלפנים (ש' 16, ע' 42; ש' 1-3, ע' 43).

(35) ברם, תיאור זה וככל שהוא מערב את הנאשם ואת האח, מעורר קושי משתי זוויות: הראשונה - לפי הסרטונים, האופניים היו ממש מול דלת החנות (מאחורי הספסל), וכל האזור שבו היו האופניים מצולם היטב (סרטון "39"). מהתיעוד שהורד לא רואים בשום שלב התרחשות זו כפי שהשוטר גורן העיד. בהמשך עדותו הסביר כי התקיפה הייתה בשלב קודם לכן, בשטח המצוי בגב המצלמה והוא שטח "מת" (עד 70-71). ברם מסתבר כי בהודעתו במשטרה, העד הסתמך על הסרטון שהוצג לו והוא מאתר שם את הנאשם מגיע מאחורי המתלונן, מושיט את ידו הימנית לכיוון הראש של המתלונן ונותן לו סטירה (סעיף 32 בסיכומי הנאשם). לא מצאתי לפער זה של תיאור מנגנון התקיפה הסבר בחומר הראיות.

(36) שנית - העד היה החלטי בתשובתו כי האח אחז במתלונן, ברם לפי הסרטון האח הגיע בשלב מאוחר ובכל אופן, לפי ההתרשמות מהתנהלות האח באותם חלקים שהוא מופיע בסרטון, הוא היה שקט ורגוע וכלל לא נראה כמי שזה עתה אחז בידיו של אדם על מנת לאפשר לאחיו לפרוק בו את זעמו.

(37) אם לא די בכך, כאמור, המתלונן עצמו, שהוא קורבן התקיפה לכאורה, לא הצביע על הנאשם כתוקף אלא הזכיר שניגשו אליו חמישה אנשים ביניהם בעל החנות וכי אז קיבל מכות. הוא לא העיד מי בדיוק נתן את המכות, ובפרט, האם הנאשם תקף אותו כשהוא אחוז בידיו מאחור על-ידי האח. גם פער זה מקשה להתבסס על תיאור השוטר, שהוא העדות היחידה שנותרה למעשה, להרשעה בפלילים.

(38) כאמור, אין זה בלתי נמנע כי המתלונן נפגע על-ידי מי מהנוכחים בנוכחות השוטר, אך לא על-ידי הנאשם או אחיו שהגיע בסוף האירוע. בהקשר זה, הנאשם שהכחיש באופן עקבי כל מגע גופני בינו לבין המתלונן לאחר האירוע בתוך החנות, תהה מדוע יפגע בו מול עיני השוטר ולאחר שכבר נתפס (ש' 19-20, ע' 103; ש' 9-12, ע' 133). הנאשם העיד גם כי אותה עת הוא היה במצב "סהרורי" נוכח הפגיעה הקשה בראשו ופניו היו מנופחות (ש' 5-6, ע' 104), לפי תיאורו: "אז הייתי מפוצץ בפנים והראש שלי היה עם סחרחורות" (ש' 19, ע' 115). אין מחלוקת כי הנאשם נזקק לטיפול רפואי והתמונות שהוצגו מראות נפיחות בראשו ומדברות בעדן.

מכאן, אין זה סביר בנסיבות העניין שהנאשם - שהוא בעל עסק מסחרי, בן 56 במועד האירוע, אב משפחה וסב לנכדים (ש' 18, ע' 65) - יתנהג באופן בריוני כפי שמיוחס לו בכתב האישום, כל זאת לעיני השוטר, לעיני כוחות ההצלה, לעיני העוברים והשבים ומול החנות ממנה הוא מתפרנס.

(39) קושי נוסף בראיות המאשימה נעוץ באי-בדיקת מצלמות נוספות שיכלו לתעד את האירוע הנטען. השוטר בן-

לולו וכפי שכתב במזכר מיום 13.4.2021, אין מצלמות של עיריית ירושלים באזור האירוע. ברם, לא מצאתי באותו מזכר התייחסות משכנעת ביחס למצלמות של הרכבת הקלה. השוטר בן-לולו העיד כי המצלמה של הרכבת הקלה אינה מצלמת מאחורי התחנה (ש' 24-23, ע' 14; ש' 33-28, ע' 20). בהקשר זה, אין מחלוקת כי כל ההתרחסות הייתה סמוכה לתחנת הרכבת הקלה (ש' 3, ע' 20). למיותר לציין שרחובותיה המסחריים והמרכזיים של העיר ירושלים, בפרט הרחובות יפו והמלך ג'ורג', מרושתים מצלמות הן בתחנות של הרכבת הקלה הן בבתי העסק הפזורים שם.

(40) השוטר בן-לולו ציין כי "רחוב יפו 51 זה אחד האזורים הכי לא מצולמים שיש" (ש' 21-20, ע' 19) וכי מצלמות התחנה הקרובה אינן מצלמות לכיוון החנות (ע' 21). לצד זאת, כבר בחקירתו במשטרה, מסר הנאשם כי יש לבדוק את המצלמות. לא ברור די הצורך כיצד זה נעשה על-ידי היחידה החוקרת. השוטר בן-לולו העיד כי רשם במזכרו רק ביחס למצלמות שבדק ומצא בהם תיעוד רלבנטי. הוא לא רשם במזכר את מה שהעיד לפני ולפיו כן בדק את מצלמות הרכבת הקלה. בהקשר זה, הוא העיד כי מצא שהיו שתי מצלמות, אחת מופנית כלפי הרציף והשנייה לכיוון מזרח כאשר התחנה מסתירה את מה שקורה מאחוריה (ע' 23). אין תיעוד לבדיקה זו במזכרו. בנוסף, הנאשם הציג במסגרת ראיותיו תמונות של מצלמות סמוכות (נ/3) אשר נראה כי הן רלבנטיות לכאורה.

(41) הדברים עולים בחשיבותם מאחר שאין מחלוקת כי המקום היה הומה אדם, ואולי אף ניתן לומר לגבי (כעולה מעדות המתלון במשטרה), היה מרובה מעורבים, ולא רק זאת. אלא שגם השוטר גורן העיד כי האירוע המיוחס לנאשם התרחש בשטח שאינו מכוסה על-ידי מצלמות החנות.

(42) כך או כך, שעה שנראה כי העד שהיה בטוח באופן מלא כי זיהה את האח כמי שאחז בידיו של המתלון עת הותקף על-ידי הנאשם, ומסתמן שטעה בזיהויו ולכן האישום נגדו בוטל, הרי בהעדר מצלמות שמתעדות את האירוע, אין זה בלתי סביר שהשוטר גורן טעה גם בזיהויו של הנאשם. באזור היו נוכחים רבים שסברו כי מדובר באירוע חבלני ואף רדפו אחר המתלון כדי לתפוס אותו.

(43) אשר לגרסת הנאשם, בניגוד להתרשמותה השלילית של המאשימה מגרסתו, בעיניי, היא הותירה רושם חיובי דווקא ודבריו הגיוניים. הנאשם העיד לפני כי כשנפל בתוך החנות הוא התגונן באמצעות כיסא, ולדבריו: "הכיסא היה ביד שלי, אוטומטית רצתי אחריו וניסיתי לרדוף עם הברכיים שלי לא יכולתי, ... לא הצלחתי אז זרקתי את הכיסא, והכיסא לא פגע בו, לא בראש שלו ולא ברגליים שלו..." (ש' 12-9, ע' 47). הנאשם העיד על כך גם במשטרה; לפיו, עת נפל וכשהותקף בשרשרת, הוא הגן על עצמו באמצעות כיסא. תיאור זה עולה מהסרטון "40". עוד לפי עדותו במשטרה, הוא רדף אחרי המתלון בצאתו מהחנות עם הכיסא (ש' 36-35 ו-64-65). לא רק שלא הוכח על-ידי מאן דהוא, לרבות על-ידי המתלון עצמו, כי הכיסא פגע בו, אלא שגם, נראה כי פעולת הנאשם שזרק את הכיסא בין לעבר המתלון בין לרחוב, הייתה פעולה אינסטינקטיבית ותגובה מיידית לאירוע אלימות קשה שחווה. נזכיר, הוא והמתלון נאבקו אחד בשני בתוך החנות, האחרון דחף אותו והוא הופל, ולאחר מכן, הותקף באמצעות שרשרת ברזל בראשו. הנאשם תיאר לפני שהייתה לו "גולה" בראש (ש' 22, ע' 46) וסחרחורות (ש' 1, ע' 54) והתקיפה שלו עם השרשרת הייתה "אכזרית ביותר" (ש' 11, ע' 60).

(44) בנוסף, ניסיון המאשימה להשליך את האחריות ל"הצתת" האירוע על הנאשם במובן זה שהוא נגרר לבקשת המתלונן להיכנס לחנות כשזה אמר לו משהו ברוח "בוא כנס לחנות, אני אראה לך" או כל נוסח אחר (ע' 66-62), בכל הכבוד אין בידי לקבל. אמנם אני מסכים עם המאשימה כי טוב איפוק וריסון מאשר להיגרר לפרובוקציה כזו או אחרת הנעשית על-ידי אחרים, במיוחד כאשר ההשלכות עלולות להיות חמורות.

ואולם, במקרה לפנינו, בל נשכח כי גם בהנחה לפיה עת נכנס הנאשם לחנות בזמן שכבר גמלה בלבו ההחלטה לריב עם המתלונן (בין לאחר שזה קילל אותו, עצבן אותו או שמא הזמין אותו לריב), הרי בסופו של דבר, הנאשם נכנס למרחב הפרטי שלו, ומי שהיה בידו לחסוך את כל האירוע המיותר, הוא המתלונן דווקא. חלף זאת שהוא יעזוב את המקום, הוא ניגש לאופניו ונטל מהם שרשרת ברזל, ואידך זיל גמור. על כן, הנאשם תהה - ובצדק - בעדותו לפניי: "הוא - אני באתי אליו? אני הייתי ליד החנות שלי, הוא בא אלי, " (ש' 10, ע' 64), ובהמשך העיד: "...נגיד שאני איימתי עליו ואמרתי לו שאני אעשה לך ואז הוא צריך לבוא, זה לא עובד ככה" (ש' 2-3, ע' 89).

(45) בהינתן המצבור לעיל, נותר בלבי הרבה מעבר לספק סביר.

תוצאה

(46) כאמור, אני מורה על זיכוי הנאשם מהמיוחס לו באישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתנה היום, כ' חשוון תשפ"ג, 14 נובמבר 2022, במעמד הצדדים